

KOMKAR, Den Kurdiske Forening
Nansensgade 30, 1. th, 1366 Kbh. K - DK
telefon & fax +45 33 13 75 01

www.kurds.dk

kontakt e-mail: kizilocak@yahoo.dk kurds@kurds.dk

Claus Larsen-Jensen (S)
Folketinget
Christiansborg
DK-1240 København K.

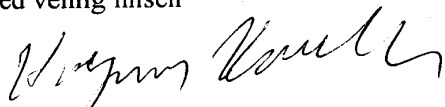
København, den 24. juni 2002

Lederen af Kurdistans Socialistiske Parti Kemal Burkay har sendt et brev til Tyrkiets premierminister Bülent Ecevit.

Brevet er samtidigt sendt til den tyrkiske præsident, Ahmet Necdet Sezer, parlamentets formand og formændene for de politiske partier, ANAP, MHP, DYP, AKP og SP, der er repræsenteret i parlamentet.

Da Danmark fra den 1. juli 2002 overtager formandskabet i EU, sender vi en oversættelse af brevet, hvor Burkay analyserer Tyrkiets situation og status som kandidat til EU medlemskab. Burkay redegør samtidigt for kurdernes ønsker, og foreslår løsninger, der vil forbedre forholdet mellem Tyrkiet og den kurdiske befolkning.

Med venlig hilsen



S. Huseyin Kizilocak
Formand for KOMKAR

e-mail: kizilocak@yahoo.dk

tlf: pri: 32 54 06 84 arb: 33 55 16 24 mob: 28 93 90 24

**"LAD OS ETABLERE EN FRIVILLIG SAMEKSISTENS BASERET PÅ ET LIGEVÆRDIGT FUNDAMENT
LAD DER KOMME FRED OG FRIHED TIL VORES LAND."**

TIL TYRKIETS PREMIERMINISTER BÜLENT ECEVIT.

Hr. premierminister,

I disse dage befinder Tyrkiet sig i en kritisk tilstand. På den ene side skal der arbejdes for at løse en dyb økonomisk krise, og på den anden side er der vigtige interne opgaver, der skal løses for at Tyrkiet kan blive optaget i EU.

Hvis Tyrkiet skal kunne overvinde krisen og opnå medlemskab af EU, skal der tages alvorlige og anderledes skridt til at løse landets grundlæggende problemer.

Dette drejer sig først og fremmest om fred og demokrati.

Tyrkiet har både internt og eksternt alvorlige problemer, fordi de ikke har kunnet sikre indenrigs og udenrigspolitisk fred. Dette medfører at landets ressourcer bliver brugt forkert.

Hverken Tyrkiets indre eller ydre dispositioner er kloge eller logiske; man insisterer på at løse problemerne ved hjælp af magt.

F.eks. forsøger man at løse forholdet til kurderne ved at fornægte deres eksistens, ved forfølgelse, terror og assimilation. Man nøjes ikke med forfølgelse inden for egne grænser, men udbreder den også til nabolandene.

M.h.t. Cypren og Grækenland lever Tyrkiet heller ikke op til FN's internationale normer; derimod forsøger man stædigt med trusler og vold. Derfor opnår Tyrkiet ikke fred. Landets ressourcer anvendes til våben og krig. Indenfor egne grænser lever de konstant i militær undtagelsestilstand og bombarderer deres egne borgere, og i forhold til deres naboer lever de i alarmberedskab.

Bare de sidste 15 års krig mod kurderne beløber sig - ud over de utallige tab af liv - til 100 af milliarder af dollar.

Disse dispositioner og angreb har forhindret udviklingen i Tyrkiet og ført til fattigdom, arbejdsløshed og faldende levestandard. Dette er hovedårsagen til Tyrkiets økonomiske og politiske problemer, og Tyrkiets manglende demokratisering. Denne situation har også bragt Tyrkiet ind i en tilstand af grundlæggende afhængighed af udenlandsk hjælp.

De, der lever i et land ansigt til ansigt med vold, har ingen chance for fred og demokrati.

Denne situation er også den største forhindring Tyrkiets optagelse i EU. Det Tyrkiet, der ikke vil løse egne interne forhold og give demokratiske rettigheder og frihed i Tyrkiet, forsøger at blive optaget i EU. Dette er ikke en realistisk indstilling. En sådan fortsat politik vil ikke ændre på situationen. Det vil hverken hjælpe på den økonomiske krise, demokratisere landet eller gøre et EU medlemskab sandsynligt.

Hr. premierminister,

Hvis man ikke fra begyndelsen havde fulgt en forkert politik, behøvede det ikke at være sådan.

Hvis kurderne og det kurdiske folks rettigheder var blevet anerkendt, kunne det være løst på en fredelig måde. Dette ville give intern fred i Tyrkiet. Dette ville anviser en løsning på Cypren krisen i overensstemmelse med internationale retningslinier. Tyrkiet ville derudover også kunne føre en udenrigspolitik baseret på fredelige forhold til sine nabolande. På denne måde ville Tyrkiet kunne leve i fred, hvor landets ressourcer ikke blev anvendt på våben og krig, men på produktion. På denne måde ville Tyrkiet ikke hele tiden fortsætte i en ond cirkel. Tyrkiet ville hæve sig op over forhindringerne for menneskerettigheder og frihed, og landet ville blive demokratiseret.

Sådan et land ville uden problemer blive optaget i EU.

Hr. premierminister.

Ville det være umuligt at acceptere kurderne og det kurdiske folks rettigheder?

Hvorfor har De, Deres regering, premierministre og regeringer før Dem så hårdnakket nægtet kurderne enhver form for anerkendelse?

Hvad ønsker det kurdiske folk, og er de ønsker af en sådan art at de ikke vil kunne imødekommes?

Både De, Deres regering og deres forgængere har alle betegnet kurderne som "separatister", "undergravende" og "fjender" mod fædrelandet og nationen.

Har kurderne nogensinde forsøgt at besætte jeres land, eller er I besat nu? De ved udmærket, at det er tusind år siden, at tyrkerne kom til Anatolien, at kurderne var der, da de kom. Kurderne har altid beboet denne jord og har i tusindvis af år kaldt deres land for Kurdistan. Kurderne har sit sær eget og fra tyrkisk anderledes sprog, historie og kultur.

Kurderne forsøger ikke at dele andres lande; tværtimod de er selv delt i flere lande.

Kurderne ønsker at leve frit i eget land. De ønsker frit at regere sig selv, tage beslutninger om deres egen fremtid, frit at bruge deres eget sprog og kultur, udvikle sig og drage nytte af deres lands ressourcer.

Har tyrkerne og andre nationer disse rettigheder, har kurderne det også!

Da der kun er 150.000 tyrkere på Cypren og som kun udgør 1/5 af befolkningen, ønsker I en konføderation i stedet for en føderal løsning.

Hvad forventer I så af et delt land på størrelse med Frankrig og med en befolkning på 40 millioner mennesker?

Hvad I ønsker for tyrkisk cyprioterne, kan I ikke ønske det for de 20 millioner kurdere, der bor indenfor Tyrkiets grænser?

Hr. premierminister - hvorfor kan kurdisk ikke være et officielt sprog ligesom tyrkisk?

Hvorfor kan tyrkerne bliver undervist på deres modersmål i skolerne, når kurderne ikke kan lære på deres? Hvorfor kan der være radio og fjernsyn på tyrkisk og ikke på kurdisk? Hvorfor kan kurderne ikke regere ud fra deres eget valgte parlament og regering? Hvorfor er regeringen og parlamentet i Ankara kun tyrkernes? Hvorfor dømmes domstolene kun "i den tyrkiske nations navn"? Hvorfor kan der ikke eksistere politiske partier, der bruger ordene kurder eller Kurdistan?

Hvorfra har I retten til at besætte Kurdistan og udslette det kurdiske folks fundamentale rettigheder, og forbyde sprog, navne og endda sange?

Har I denne ret fra FN's menneskerettigheds konvention eller fra Gud?

Dvs. at de, der er "separatister" og skyldige, er ikke os kurdere; tværtimod vi bliver udsat for de forbrydelser!

Vores land er slået i stykker, vort folk er lagt i lænker. Denne situation har eksisteret i hundredvis af år og sidst for 80 år siden, og fortsætter uændret i dag.

Den onde cirkel af undertrykkelse og uretfærdighed fortsætter ubarmhjertigt imod os.

Er det ikke i virkeligheden sådan, at vi tyrانىseres og samtidig med typisk brutal logik bliver udnævnt som de skyldige? Er det logisk?

I årevis har I sat betingelserne med racisme og chauvinisme, alligevel har I fremstillet kurderne som fjender. Selvom I kan retfærdiggøre denne politiske undertrykkelse, uretfærdighed og udnyttelse overfor en del af jeres befolkning, hvordan vil I så forklare det for omverdenen?

Hr. premierminister - for at kunne løse disse problemer er der behov for en helt ny forståelse. De, der styrer Tyrkiet, må forlade den forkerte politik som er blevet brugt i århundrede. Det er nødvendigt at tilegne sig en helt ny politik. Det er måske svært for politikere, der har for vane at tænke og handle primitivt, men der er ingen anden vej.

I bør være realistiske og indse, at kurderne ikke er et mindretal. 40 millioner mennesker er et stort nationalt problem, og 20 millioner befinder sig indenfor jeres grænser. Når dette problem indtil i dag ikke er blevet løst med undertrykkelse, tvangsflyttelse og folkemord, ville disse gammeldags metoder heller ikke fremover løse noget som helst.

Denne situation kan løses som England, Belgien, Canada og andre lande tidligere har løst lignende problemer. Løsningen er en føderal eller konføderal løsning. F. eks. kan den løsning, som I ønsker på Cypern, fint anvendes her.

For at finde en løsning er dialog nødvendig. I må opgive stædigheden, og begynde med at mødes med den kurdiske side.

I må opgive den lette måde at beskyldte kurderne for terrorisme. Hvis nogle kurdere anvendte terroristiske metoder, så var det netop p.g.a. den undertrykkende politik. Samtidig ønsker I at kurderne skal anvende disse metoder, så I kan bruge det som legitimering for vold. I forhold til den terror som I i århundrede har anvendt mod kurderne, er kurdernes terror barnemad. Bortset fra det er modstand mod tyranni i overensstemmelse med både FN's normer og alle fundamentale religiøse normer.

EU kandidaturet og Københavnerkriterierne er en anledning til at åbne for en fredelig løsning med kurderne. Skønt kurdernes problemer i virkeligheden er af større dimensioner end disse kriterier indeholder af rettigheder, er de et vigtigt middel til at åbne op for de første skridt i retning af en fredelig løsning.

Hr. premierminister,

Trods løfter for 2 år siden om at opfylde Københavnerkriterierne har I stadig intet seriøst gjort. Tværtimod forsøger I at fordreje reglerne til jeres egen fordel. Der tales om nogle ændringer, der i sidste ende er komiske.

F.eks. at anvende modersmålet kurdisk betyder i jeres øjne 1/2 times nyhedsudsendelse på lokal TV om dagen.

Der skal i jeres øjne ikke være skoler, hvor der undervises på kurdisk, men I vil overveje at tillade kurser for de, der ønsker undervisning i kurdisk udenfor normal skoletid. Det er både komiske og nedladende forslag.

Hr. premierminister - både De, og de, som forslår noget sådan, skal vide at vi ikke er tiggere, og at disse forslag er både fornærmende og komiske, og i sidste ende ingen løsning. De, der tror at man på

denne måde kan stikke blå i øjnene på det kurdiske folk og den internationale offentlighed, tager fejl.

På samme måde som det tyrkiske sprog er det kurdiske sprog et uafhængigt og moderne sprog. Derudover er kurdisk et ældre sprog end tyrkisk, og i vore dage et nationalt sprog for et folk på 40 millioner. Det er kilde til hundrede - og tusindvis af litterære kunstværker. De, der på racistisk og chauvinistisk måde ser ned på vores sprog, er der ingen grund til at tage alvorligt.

Kulturelle og sproglige rettigheder kan ikke løses med et demagogisk spil for galleriet. Københavnerkriterierne anviser de første skridt til en løsning:

1. Den fascistiske militærregimes grundlov fra 1980, der indeholder diskrimination og racisme, skal erstattes af en ny grundlov, og denne grundlov skal anerkende den kurdiske identitet.
2. Ved siden af tyrkisk skal kurdisk også være et officielt sprog, da 1/3 af befolkningen anvender dette sprog.
3. Ligesom tyrkisk kan anvendes på de officielle TV kanaler alle døgnets timer, sådan skal kurdisk også kunne anvendes. Vi betaler også skat i dette land. Og ligesom tyrkisk frit kan anvendes på private TV og radio kanaler, sådan skal kurdisk også kunne anvendes frit.
4. Forslag om kurser i modersmålsundervisning og mulighed for at vælge disse efter normal skoletid er både komisk og forvrøvet. Der skal naturligvis undervises i kurdisk fra børnehaveklassen og til universitetet. Det kurdiske folk skal kunne uddanne sig på sit eget modersmål.

Kort sagt, der skal sikres total ligestilling i medierne og uddannelsessystemet.

5. Kurdiske politiske partier skal være frie og skal kunne give udtryk for holdninger omkring alle slags emner, inklusiv forholdet mellem Tyrkiet og den kurdiske befolkning.

Dette er de første og vigtigste skridt til en løsning. Grundlaget for en løsning er total ligestilling, og i vores øjne er en føderation den bedste mulighed.

Vi er af den overbevisning at indenfor en ligeværdig føderation, kan begge folk leve fredeligt sammen. Der er ingen grund til, at dette ikke skulle være muligt. De, der vil leve sammen, må også acceptere ligeværdighed.

I virkeligheden er EU også en slags føderation, eller er det i det mindste ikke en konføderation? De, der fint kan leve i en føderation eller konføderation med europæiske nationer, hvorfor kan de ikke tænke sig at leve på samme måde med kurderne, der har været deres naboer i 1000 år? Findes der nogen forhindring for det, er det ikke andet end dette lands ledes racistiske, chauvinistiske, kolonialistiske fordomme og fjendskab mod kurderne.

Hr. premierminister,

Kort sagt: Jeg opfordrer Dem, landets magthavere og oppositionen til at forlade den undertrykkende og uretfærdige politik. Det, som I selv anser for passende rettigheder og friheder, skal I også lade gælde for os.

Kurdernes rettigheder skal anerkendes.

Ved republikkens oprettelse fastslog republikkens leder Mustafa Kemal Atatürk, at såvel tyrkere som kurdere var ligeværdige borgere i landet. Lad os starte herfra.

Dengang forsvarede vi sammen landet, men nu deler vi ikke frihederne. I krigens tid eksisterede vi, men derefter holdt vi op med at eksistere. Vi bliver mødt med uretfærdighed - det er os, der bliver snydt.

Lad os gøre premierminister Ismet Pasa's ord fra Lusanne konferencen, som blev holdt mellem Tyrkiet og de allierede i 1923, til virkelighed: Dette land er kurderens i samme grad som tyrkernes. Kurderne og tyrkerne er ligeværdige borgere. Kurderne skal ikke behandles som et mindretal.

Lad os frivilligt etablere et ligeværdigt grundlag, så der kan blive fred og frihed i landet.

Lad os helbrede de mangeårige sår, så vejen kan åbnes for det tyrkiske og kurdiske folks fremtid.

Uden dette kan der ikke findes en løsning, der er acceptabel for det kurdiske folk. Hvis I hårdnakket fortsætter jeres hårdhændede politik, vil det heller ikke nu bringe nogen løsning, men vigtige og betydningsfulde år vil igen gå tabt. Denne politik vil heller ikke være til gavn for det tyrkiske folk.

Hr. premierminister,

Til Dem og alle andre, der har ansvar for disse forhold, foreslår jeg en logisk, tidssvarende og retfærdighed løsning.

Hvis vi kurdere og tyrkere er ligeværdige, skal vi også leve et ligeværdigt liv. Vi er ikke slaver, og I er ikke herrefolk.

Ven eller fjende - alle skal vide, at kurderne aldrig vil acceptere slaveri og manglende ligeværd. Vi vil have vores rettigheder, før eller siden vil vi vinde dem. Det er muligt at opnå dette på en positiv måde, og det vil være til gavn for begge folk. Ellers vil det påføre begge folk yderligere lidelser.

De bør ikke fortsætte med denne politik. De, der fortsætter denne politik vil erfare, at uanset hvor populære de er nu og hvor megen applaus disse stakler kan få nu; så vil deres navn ikke findes i historien. De kommende generationer vil ikke tilgive de, der med en forkert politik, stoppede og skyggede for de to folks muligheder.

Med venlig hilsen og med ønsket om god bedring.

Kemal Burkay

leder af Kurdistans Socialistiske Parti

10. juni 2002